

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΟΥ 2022

KKE

1 Η Εργατική Πρωτομαγιά φωτίζει τον δρόμο της ταξικής πάλης, τη μοναδική “σωστή πλευρά της ιστορίας” για τους λαούς, αφού είναι αυτή που κινεί τον τροχό της ιστορίας προς τα μπρος. Εκτός από ημέρα μνήμης και τιμής στην εργατική τάξη, τον δημιουργό του κοινωνικού πλούτου και πρωτεργάτη της κοινωνικής εξέλιξης, η Εργατική Πρωτομαγιά είναι μέρα αγώνα και νέων στόχων που -ειδικά στις σημερινές συνθήκες των πολέμων, των κρίσεων, της φτώχειας και της εκμετάλλευσης- φωτίζει το δρόμο για τη νέα κοινωνία, τη σοσιαλιστική - κομμουνιστική.

Η θυσία των εργατών στο Σικάγο το 1886, στη Θεσσαλονίκη το Μάη του 1936, των 200 εκτελεσμένων κομμουνιστών στην Καισαριανή την Πρωτομαγιά του 1944, οι αμέτρητες θυσίες των εργατών και εργατριών σε όλον τον κόσμο, ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο δείχνουν ότι ο αγώνας για την απελευθέρωση της εργατικής τάξης από τη μισθωτή σκλαβιά είναι ο δρόμος για την απελευθέρωση συνολικά της ανθρωπότητας από τα καπιταλιστικά δεσμά.

2 Φαίνεται ολοένα και περισσότερο ότι ο καπιταλισμός είναι ο μεγάλος ένοχος για όλα τα εγκλήματα σε βάρος των λαών, που διαδέχονται το ένα το άλλο.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος μαζί με το δηλητήριο του εθνικισμού που διαιρεί την εργατική τάξη και η εκτόξευση των τιμών, η αντιλαϊκή διαχείριση της πανδημίας που συνεχίζει να αφήνει το τραγικό της αποτύπωμα, η αφαίρεση κατακτήσεων δεκαετιών, δεν είναι “φυσικά φαινόμενα” ούτε μια “απόκλιση από την κανονικότητα”, όπως θέλουν να τα παρουσιάσουν.

Όλα τα παραπάνω είναι η ίδια η καπιταλιστική “κανονικότητα”, ειδικά σε μια περίοδο που οι αντιθέσεις του συστήματος οξύνονται και που καμία μορφή διαχείρισης δεν μπορεί να βρει λύση στα συσσωρευμένα αδιέξόδά του. Αποδεικνύουν τα ιστορικά όρια του εκμεταλλευτικού συστήματος.

Το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία, που ξεκίνησε τυπικά με τη ρώσικη εισβολή, όμως προετοιμαζόταν εδώ και χρόνια από τα αντιμαχόμενα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα -το ευρωΝΑΤΟϊκό από τη μία και τη Ρωσία με τους συμμάχους της από την άλλη- είναι η πιο τυπική έκφραση του καπιταλιστικού ανταγωνισμού.

Φέρνει τους λαούς μπροστά στο φάσμα μιας νέας καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, στην έκρηξη νέων εστιών πολέμου ή και μιας πιο γενικευμένης σύγκρουσης, στο πλαίσιο της αντιπαράθεσης για την πρωτοκαθεδρία στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα ανάμεσα σε ΗΠΑ και Κίνα.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος αποτελεί τη συνέχιση -με στρατιωτικά μέσα- της πολιτικής που έχει στο επίκεντρό της το κυνήγι του κέρδους.

Αποτελεί τη συνέχιση της εκμετάλλευσης των ερ-

γαζομένων που καλούνται να πληρώσουν, με νέες θυσίες, το στόχο της κερδοφορίας του κεφαλαίου, το “ξαναμοίρασμα” του κόσμου και τη νέα κούρσα εξοπλισμών που για πρώτη φορά στην ιστορία ξεπέρασαν τα 2 τρις. δολάρια.

Αποτελεί τη συνέχιση του ανταγωνισμού για τις πρώτες ύλες, τα μερίδια των αγορών, τους ενεργειακούς δρόμους, που δεν μπορούν πλέον να επιλυθούν με διπλωματικά μέσα.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, συνεχίζοντας την πολιτική των προκατόχων της, συμμετέχει ενεργά στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στο πλαίσιο της συμμαχίας με ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ. Πρωτοστατεί στη στήριξη της αντιδραστικής κυβέρνησης Ζελένσκι με στρατιωτικό πολεμικό υλικό. Αναβαθμίζει τις αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις στην Ελλάδα. Στέλνει ελληνικές στρατιωτικές μονάδες εκτός συνόρων στο πλαίσιο ΝΑΤΟϊκών αποστολών. Συμμετέχει στις κυρώσεις προς τη Ρωσία, που τελικά πληρώνουν οι λαοί.

Η εμπλοκή της χώρας μας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο αφορά τη γεωστρατηγική αναβάθμιση της αστικής τάξης στην περιοχή. Η μετατροπή της χώρας μας σε ΝΑΤΟϊκό ορμητήριο βάζει τον λαό “στο στόμα του λύκου”, για χάρη της μοιρασιά της λείας και των αγορών. Το χιλιοειπωμένο επιχείρημα ότι “με αυτό τον τρόπο θωρακίζονται τα κυριαρχικά δικαιώματα έναντι του τουρκικού επεκτατισμού”, έχει χρεοκοπήσει προ πολλού, αφού την ίδια ώρα ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ, χάριν της ΝΑΤΟϊκής συνοχής, προωθούν λύσεις “συνεκμετάλλευσης” σε Αιγαίο, Κύπρο και Ανατολική Μεσόγειο υπό ευρωατλαντική εποπτεία.

3 Οι ανταγωνισμοί που ευθύνονται για το ξέσπασμα των ιμπεριαλιστικών πολέμων είναι οι ίδιοι ακριβώς που συμβάλλουν στην εκτίναξη των τιμών της ενέργειας κι άλλων ειδών πρώτης ανάγκης, παγκοσμίως και στη χώρα μας.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν είναι η “αιτία της ακρίβειας”, αντίθετα επιταχύνει σχεδιασμούς που προϋπήρχαν, με κριτήριο την κερδοφορία των ομίλων. Στο πλαίσιο αυτό -το οποίο ονομάστηκε “στρατηγική της πράσινης μετάβασης”- απαξιώθηκαν εγχώριες πηγές ενέργειας κι αντικαταστάθηκαν από τις πανάκριβες ΑΠΕ. Θεσμοθετήθηκαν τα χρηματιστήρια ενέργειας και ρύπων, εκτοξεύοντας τεχνητά την τιμή του λιγνίτη. Προωθήθηκε το φυσικό αέριο ως στρατηγικό καύσιμο και τώρα, στο “όνομα της ανεξάρτησης από το ρώσικο φυσικό αέριο”, επιχειρείται η αντικατάστασή του από το -ακόμη πιο ακριβό- αμερικάνικο LNG, στη μεταφορά του οποίου πρωταγωνιστούν οι Έλληνες εφοπλιστές.

Το γεγονός ότι όλες διαχρονικά οι κυβερνήσεις έβαζαν και ένα λιθαράκι σ’ αυτή την πολιτική δεν καθιστά λιγότερο ένοχη την κυβέρνηση της ΝΔ, που την προωθεί με αποφασιστικότητα σε βάρος της λαϊκής τσέπης. Από την άλλη καθιστά εξίσου υπεύθυνες όλες τις κυβερνήσεις ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ.

4 Η ακρίβεια, που τσακίζει το λαϊκό εισόδημα, αποδεικνύει και το εξής: Ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη, που η κυβέρνηση κι όλα τα αστικά κόμματα έχουν “σημαία” τους, δεν μπορεί ποτέ να είναι δίκαιη. Ο “πόλεμος” ενάντια στο εργατικό-λαϊκό εισόδημα είναι το αντίτιμο που πληρώνουν οι εργαζόμενοι για αυτήν ανάπτυξη, αποδεικνύοντας ότι ο φαύλος κύκλος της καπιταλιστικής οικονομίας, «κρίση – ανάπτυξη», προσθέτει μόνο νέα βάρη.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόσφατη αύξηση του κατώτατου μισθού, που έχει εξανεμιστεί πριν καν δοθεί, διαμορφώνοντας τον ονομαστικό κατώτατο μισθό σε επίπεδο πιο χαμηλό από αυτό που ήταν 13 χρόνια πριν. Ενώ εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι αμείβονται αρκετά κάτω από τα 500 ευρώ, με τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και τα ολιγόμηννα προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας.

Οι αυξήσεις-κοροϊδία στο μισθό, όχι μόνο βρίσκονται πίσω από τις σημερινές ανάγκες, αλλά υπολείπονται και από τις αυξήσεις των τιμών, εξαιτίας του πληθωρισμού, που εξανεμίζουν καθημερινά τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Συνεχίζουν την άθλια παρέμβαση στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, που καθιέρωσαν κι εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις.

Η φετινή Πρωτομαγιά μπορεί να γίνει αφετηρία αγωνιστικής κλιμάκωσης.

► Για αυξήσεις στους μισθούς, κατώτερο μισθό τουλάχιστον τα 825€, υπογραφή κλαδικών και επιχειρησιακών συμβάσεων με αυξήσεις μεγαλύτερες του πληθωρισμού.

► Για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων και των απλήρωτων υπερωριών, για την ακύρωση του αντεργατικού οπλοστασίου που ποινικοποιεί τη συνδικαλιστική δράση και το δικαίωμα στην απεργία.

► Για την επαναφορά της αρχής της ευνοϊκότερης σύμβασης, των τριετιών, της υποχρεωτικής κυριακάτικης αργίας.

5 Τώρα είναι η ώρα των εργαζομένων, να βγουν δυναμικά στο προσκήνιο για όλες τις σύγχρονες ανάγκες τους.

Δεν υπάρχει “δίκαιη”, “φιλολαϊκή” ή “προοδευτική” διαχείριση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, όπως προβάλλουν στη χώρα μας η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ, το ΜΕΡΑ25, η Ελληνική Λύση. Τα κόμματα αυτά, παρά τις όποιες διαφορές, συμπίπτουν στα κύρια ζητήματα που καθορίζουν το σήμερα και το αύριο του λαού. Εκφράζουν διαφορετικές εκδοχές της ίδιας ολέθριας στρατηγικής του κεφαλαίου: Από την πολιτική της “πράσινης μετάβασης” και το Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ, που είναι το νέο υπερμνημόνιο για τους λαούς της Ευρώπης, μέχρι τη συμμαχία με ΕΕ και ΝΑΤΟ και τη συμμετοχή της χώρας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς τους.

Η κοινή στρατηγική τους είναι αυτή που στρώνει και το έδαφος για σενάρια κυβερνητικών συνεργασιών μεταξύ τους, αν αυτό απαιτηθεί για τη διαφύλαξη της σταθερότητας της κυρίαρχης πολιτικής και του σάπιου αστικού πολιτικού συστήματος.

Οι δίκαιες διεκδικήσεις και οι ανάγκες των εργαζομένων βρίσκονται στην αντίπερα όχθη. Ο αγώνας μπορεί να έχει αποτέλεσμα και να δημιουργήσει όρους ανάτασης, όταν δεν εγκλωβίζεται στα εναλλακτικά σενάρια της αστικής διαχείρισης, όταν στοχεύ-

ει τη στρατηγική και εξουσία του κεφαλαίου, το σάπιο αστικό κράτος, τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Η πρόσφατη πείρα των γαλλικών εκλογών επιβεβαιώνει το διαχρονικό συμπέρασμα ότι η στήριξη αντιλαϊκών κυβερνήσεων, στο όνομα του “μικρότερου κακού”, οδηγεί τους λαούς από το κακό στο χειρότερο.

6 Το ΚΚΕ απευθύνεται με εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη της χώρας μας. Είναι η τάξη που, λόγω της θέσης της, μπορεί να συνενώσει τα λαϊκά στρώματα, που σήμερα ασφυκτούν στα όρια του καπιταλιστικού συστήματος. Πρωτοστατεί με όλες του τις δυνάμεις, να αποκτήσει η εργατική τάξη συνείδηση των συμφερόντων, της δύναμης και της ιστορικής της αποστολής. Να δυναμώσει τη συμμαχία της με τα φτωχά λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού, βαδίζοντας το δρόμο της ανατροπής, το δρόμο της εργατικής εξουσίας.

Το ΚΚΕ απευθύνει ξεχωριστό κάλεσμα ενίσχυσης της εργατικής-λαϊκής πάλης ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και την εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτούς, με οποιοδήποτε τρόπο ή πρόσχημα. Να μην διαλέξουν στρατόπεδο ληστών. Να κλείσουν όλες οι αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις και να πάψει η Ελλάδα να είναι πολεμικό ορμητήριο για τους δολοφονικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Να δυναμώσει η αλληλεγγύη των λαών, η πάλη ενάντια σε κάθε εγχώριο και ξένο “δυνάστη”. Η κοινή ανακοίνωση 42 Κομμουνιστικών Κομμάτων και 30 Κομμουνιστικών Νεολαίων δυναμώνει αυτό τον προσανατολισμό.

Απευθύνεται επίσης στους χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες, που έχουν φτάσει στη χώρα μας διωγμένοι από τις πατρίδες τους, εξαιτίας των ιμπεριαλιστικών πολέμων, της φτώχειας και και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης στις χώρες τους.

Η διέξοδος σήμερα βρίσκεται στο δρόμο της οργανωμένης πάλης για την ανασύνταξη του κινήματος, για το δίκιο του εργαζόμενου λαού, στη συμπόρευση με το ΚΚΕ.

Είναι ο δρόμος που φέρνει στο προσκήνιο τις σύγχρονες δυνατότητες για να ζουν οι εργαζόμενοι με αξιοπρέπεια, απολαμβάνοντας τον τεράστιο παραγόμενο πλούτο, τα άλματα της επιστήμης και της τεχνολογίας. Είναι ο δρόμος για να μην ξαναματώσουμε για τα κέρδη των λίγων, μέχρι την οριστική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Το σημερινό σύστημα μπορεί μόνο να ανατραπεί και να αντικατασταθεί από ένα ανώτερο κοινωνικό σύστημα, τον σοσιαλισμό – κομμουνισμό, όπου η κοινωνική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, ο επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, ο εργατικός έλεγχος και η συμμετοχή σε όλα τα όργανα εξουσίας, μπορεί να οδηγήσουν στην ευημερία του λαού, στην ειρήνη και την πρόοδο της ανθρωπότητας.

**Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ!
ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ!**

